

Kukkii kynttilöissään kuusipuu

Sävellys: Reijo Veräjänkorva

Sanat: Unto Eskelinen

Kukkii kynttilöissään kuusipuu

Kukkii kynttilöissään kuusipuu
hiiluu kultaoljet himmelissä
tähtien välkkyy väki kurkoittuu
aattoillan auvo sydämissä.

Hetkeen helkkyy laulut lapsien
heljimmin kuin konsanaan he voivat
jossain tanssi joukko tonttujen
jossain pukin poronkellot soivat.

Hyvä tahto taaskin koskettaa
sydämiä sykehdyttävämmin
todeksi taas talven satu saa
kylmän keskeen syttyy liesi lämmin.

Kukki kynttilässään kuu-sipään

1. Kuk-ki kynt-ti-^{Dm} löis-sään kuu-si-^{Gm} pään, hi-luu kul-ta-

^A ol-jot him-me-lis-sä, täh-dan välk-kyyn vä-ki kyr-keit-

^{Gm} tuu, ^{Dm} aat-to-il-lan ^{Gm} au-ro sy-dä-^A mis-sä. ^{Dm}

2. Het-keen hel-lo-kyt-lan-lut lap-si-en, hel-jun-ain keäis

^A koh-sa-naan ne voi-vat, ^{Dm} jos-sain taas-ii ^{Gm} jouk-ko tou-tu-

^{Dm} jen, ^{Gm} jos-sain pu-kin ^A ~~po-ro~~ kel-lot ^{Dm} soi-vat.

3. Hy-vä tah-to taas-iiin kos-kei-tään ^{Gm} ^{Dm} sy-dä-mi-ä

sy-kähi-dyt-tä-väm-miin, ^A ^{Dm} to-dek-si taas tal-ven sa-tu

^{Gm} saa, ^{Dm} kyl-män kes-keen tyt-tyy lie-si ^{Gm} Läm-miin. ^A ^{Dm}